

MADAME FAVART.

Operette i 4 Akter ved H.R.Hunderup.

Musiken af I. Offenbach.

(1885 Dagmartheatret.)

Allegretto.

Justine

I.

1. Min Mo'r til By - en send - te mig, til By - en sendte mig; Gud
 2. Han kald - te mig sin sø - de Skat, sin e - gen sø - de Skat. Gud
 3. Han kald - te mig sit sø - de 'Lam, sit' e - get sø - de Lam. Gud
 4. Et Kys han tryk - ked paa min Mund, han tryk - ked paa min Mund. Gud

Kor.

Jus.

véd hvordan det gik til! Gud véd hvordan det gik til! Et Raad hun gav mig med paa Vej, hun gav mig med paa
 véd hvordan det gik til! Gud véd hvordan det gik til! Og tog mig saa om Li - vet fat, tog mig om Li - vet
 véd hvordan det gik til! Gud véd hvordan det gik til! Men da jeg ret fik set paa ham, ja ret fik set paa
 véd hvordan det gik til! Gud véd hvordan det gik til! Saa gik vi til den grønne Lund, ja til den grønne

p

Vej. vær ba - re for - sigtig og tro ingen rigtig og tro ingen rig - tig!
 fat; vær ba - re for - sigtig og tro ingen rigtig og tro ingen rig - tig!
 ham; vær ba - re for - sigtig og tro ingen rigtig og tro ingen rig - tig!
 Lund; vær ba - re for - sigtig og tro ingen rigtig og tro ingen rig - tig!

Paa Vej - en traf jeg en Soldat, han kaldte mig sin sø - de Skat. Gud véd hvordan det gik til! Gud
 Han paa - stod, at jeg kendte ham, og kaldte mig sit sø - de Lam. Gud véd hvordan det gik til! Gud
 Saa var det jo min e - gen Ven, som kom fra Kri - gen hjem i - gen. Gud véd hvordan det gik til! Gud
 Jeg knap min Lykke fat - te kan, for nu er han min Æg - te mand. Se saadan gik det nu til!

f Kor.

1. 2. 3.

ved hvordan det gik til! Hvordan mon det dog gik til! at det gik til!
 ved hvordan det gik til! Hvordan mon det dog gik til! at det gik til!
 ved hvordan det gik til! Hvordan mon det dog gik til! at det gik til!
 saa - dan gik det nu til! Se saa - dan gik det nu til! at det gik til!

Andantino.

II. *p* *Hector* 1. I dag min Su - zan - ne jeg
Børn har be - stan - dig jeg

ej - er, Fryd som nep - pe jeg drøm - te mig; min Kær - lig - hed har vun - det
svær - met, og hvis ej vi - den Lyk - ke naar, paa Skæb - nen blev svært jeg for.

Sej - er, Su - zan - ne jeg til - be - der Dig, Su - zan - ne jeg til - be - der
nær - met, men vent De nu blot et Par Aar! men vent De nu blot et Par

Dig Hvis Him - len til Jord kunde da - le, min Fryd blev ej stør - re end -
Aar! naar da i de hus - li - ge Glæ - der jeg min - des min Lyk - ke mit .

da, hvor - le - des skal jeg dog be - ta - le den Haand, som min Lyk - ke kom
Held, og De for min Tan - ke frem - træ - der, da min - des jeg og - saa min

fra. *p* 1. 2. For *pp*
Gæld.

Allegretto.

Pont Sabls.

III.

1. Mi - ne Fæ - dre var be - ken - te for et u - ma - ner - ligt
 2. Mi - ne Fæ - dre var ga - lan - te, El - skov var dem Liv og

Mod, de i Kri - gen al - le tjen - te, of - fred Kongen Liv og Blod, og blandt dem der er ad -
 Lyst, Mo - der, Dat - ter, Nie - ce, Tan - te tryk - ked de til jernklædt Bryst; Al - ting ad - lød de res

skellige som har y - det no - get stort, En brød ned en hel Ba - stil - je, gik som Sam - son med dens
 Vil - je, Slottets Slaa, og Klo - strets Port sik - kred ej den væ - ne Lil - je, al - ting gik som det var

Port!
 smurt.

Af Re - spekt for min Fa - mil - je, gør jeg li' - som de har gjort. Af Re -

Kor.

spekt for sin Fa - mil - je, gør han li' - som de har gjort, gør han li' - som de har

gjort.

rit.

1.

2.